

Izhaja vsako soboto ob 6. uri zvečer.

Prodaja se v tistih tržaških tobakarnah kakor „Edinost“ po 2 kr. odtis.

Naročniki „Edinosti“ dobivajo to prilogo vse leto, ako priložijo naročnini za „Edinost“ še 1 gld.

NOVIČAR

Cene oglasov v „Novičarju“ so: za petit-vrstico 8 kr., za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obsegalo navadnih vrstic. Poslana, javne zahvale, osmrtnice in domači oglasi, po pogodbi.

Frankovana pisma in rokovnice je pošiljati vredništvu „Edinosti“. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

NOVIČAR

Imenovanje. Finančni minister je imenoval davčnega nadzornika Florianija višjim davčnim nadzornikom za Primorsko.

Kraljica Natalija je baje že na potu v Srbijo. In tudi o Milanu se tako govori.

Tržaške Nemce smeši „L' Indipendente“ v daljši notici uprav žgočim sarkazmom, a jim pri tem nadevlje celo kopo ne baš laskavih in častnih pridevkov. Na primer: da žive v polumraku, da gledajo okoli sebe prav debelo, plavi lasji jim se vijejo ob ramenih, da se drže povsod svojega muss sein, da se ne morejo iznebiti tevtonske mrzrote, da jim tesna pisarna duši še tisto malo duha, kar ga imajo; po nemških kavarnah in pivarnah se še bolj krčijo v svojem lastnem vzduhu; lastne sodbe nimajo nikake, ampak le tisto, kojo so že prinesli seboj; razlikujejo se od Italijanov po svoji nadutosti, vsled česar se le dolgočasijo v Trstu; solnce tržaško jim zaslepljuje oči in možgane; živahnost naroda italijanskega jih oglašuje, vsled česar pisarijo dopise v nemške liste, v kojih se opisuje vsaka stvar ravno narobe. Ti dopisi so motni val, v katerem odseva Trst v tevtonski potrtosti in zavisti; iz vsake njih besede prši smešnost ravno zato, ker hočejo biti resni; menijo, da opisujejo tržaško življenje, kakoršno je, a v resnici napravljajo le debele karikature. Potem navaja „Indipendente“ Schoppenhauerjeve besede, da Nemci imajo to glavno napako, da iščejo po zraku, kar jim leži pri nogah. Zaključuje pa: „In tam gori (mej Nemci) smatrajo te nestvore kot dragocene zgodovinske dokumente in čitajo jih po temnih pivarnah, pijoč bavarsko pivo iz črnih vrčev in kadeč karfijolovo listje iz porcelanskih pip, tako pohlepno, kakor da so evangeljske resnice“.

Le škoda, da ni povedal „L' Indipendente“, da je nedavno on sam prosjačil iste Nemce za pomoč pri prihodnjih volitvah.

Demonstracije. Povodom slavljenja srebrne poroke kraljeve dvojice italijanske videti je bilo po tržaških ulicah vse polno gospodov in gospic, odičenih z ljubljenskimi italijanske kraljice — „margherittami“ (marjeticami). Osobito pa so se odlikovali dijaki. — „L' Indipendente“ pa je prinesel velikanski izkaz darov za Lego Nazionale, koji polni drobno tiskanih 6 predal velike oblike tega lista.

Ovržene volitve. Kakor čujemo uničilo je visoko Primorsko namestništvo glasovite volitve za tretji razred v Ločniku in za prvi razred v Solkanu. Proti obema volitvama so se pritožili Slovenci, dokazivši da so se dogajale uprav neverjetne stvari. Osobito pa je v Ločniku se svojim denarjem posezalo vmes društvo „Lega Nazionale“, katero v zmislu svojih pravil ne bi smeli imeti posla z volitvami. Nadejamo se, da bodo slavne oblasti pri dopolnilnih volitvah bolj gledale na prate znanim rogoviležem.

Bonetti in njegova mreža. Iz spodnje okolice se nam piše: Že v poletju minolega leta omenjali smo v „Edinosti“ veliko Bonettijevo mrežo, katera se je tedaj postavljala v Grljaju.

Radi te mreže nastala je tedaj skrajna nejevolja med okoličanskimi ribiči, katerim so bili na strani i istrski ribiči italijanske narodnosti. — No, italijansko časopisje v

Trstu se ni zmenilo tedaj za proteste naših ubozih ribičev ampak navdušeno je bilo „za toliki nenadejani napredek“ ribištva tržaškega okrožja.

Vse to seveda le zato, ker je Bonetti Italijan, ker so ti ljudje mislili, da bode i ta mreža služila kot poitalijančevalni stroj okolice. Bonettijeva namera se je pa tedaj izjalovila — in lahonski listi so potem blamirani — modro molčali!

Omenjena velikanska mreža, katera je stala že nekaj desetisočev goldinarjev, izpostavljala se je nekaj časa izven Grljana, a vlovili niso ti ljudje niti polovico tega, kar se je potrebovalo za dnevne troške!

Mrežo so spravili potem na kup, in Bonettijeva slava je zatemnela! — Čuje se pa, da je v tej zadevi interesiranih par tržaških gospodov, ter da je bil Bonetti le kot vodja te ponesrečene zadeve.

Ta velikanska mreža je prišla iz Portugalske in žno tudi nekoliko Portugalskih ribičev. Vidil sem te ribiče, ali na moško častno besedo zagotavljam, da niso niti senca našim vrlim slovenskim okoličanskim ribičem — ne, kar se tiče spretnosti, še manj pa vstrajnosti pri težkem delu. — V tem obziru slišal sem, kako so se čudili našim ribičem tudi istrski ribiči italijanske narodnosti.

Slava toraj ribištva tržaškega okrožja, katero je skoraj izključljivo slovensko!

Politiški proces. Razprava proti Bernardinu, Josipu Černetu in Cezarju Cengia vršila se bode dne 27. t. m. pred porotnim sodiščem v Gradci.

Pri dopolnilnih volitvah v mestni zbor Ljubljanski so bili tudi za II. in I. razred izvoljeni kandidatje narodnega volilnega odbora. Posebne agitacije ni bilo, ker se konservativna stranka in Nemci niso udeležili volitev.

Za „Narodni dom“ v Ljubljani došlo je do 17. t. m. najstjart načrtov.

Oporoka dobrotnika. V sredo je umrl tu 84 letni samec Karol Bartoletti. Zapustil je vse svoje premoženje — 350.000 gld. — dobrotelnim namenom. Mej temi dobi tudi nova župna cerkev v Rocolu 10.000 gld.

Zborovanje. Radikalno društvo „Associazione Progressista“ zborovalo bode jutri v gledišču Filodramatico. Na dnevnem redu so mestne volitve.

Dogodki v Srbiji ne dajo mirno spati strogim Madžarom. Zato je v državnem zboru Ogerskem poslanec Geza Polony interpeloval ministra-predsednika, ali ne bodo morda ti dogodki škodljivi za mir, in ali se morda ne prenehajo dosedanji prijateljski odnošaji mej malo kraljevino in našo monarhijo. Minister predsednik je odgovoril na ta vprašanja, da so dogodki v Srbiji prišli čisto nenadejano, a da niso provzročili razburjenosti. Avstrijsko ministerstvo za vnanje zadeve ne more uplivati na srbske zadeve, najmanje pa notranje. Madžarija da živi v prijateljskih odnošajih z vsemi državami na Balkanu in tudi se Srbijo. Dogodki v Srbiji ne morejo postati nevarni evropskemu miru, radi česar ne treba delati kakih posebnih korakov.

Proglas, kojega je izdala tako grozno propala liberalna stranka, naglašja, da so srbski liberalci že leta 1858. začeli delovati na dinastiški podlagi, in da tudi sedaj nočejo storiti ničesar, kar bi moglo škodovati dinastiji. Liberalna stranka protestuje

le proti razpuščenju skupštine, označujoč sedanje stanje kot nezakonito.

Hrvatski tamburaši iz Siseka producirajo se sedaj v Parizu. Parižanom ugaja zelo ta naša narodna glasba in so tamošnji listi polni hvale o njej.

Gibanje prebivalstva v Trstu. Trst ima sedaj poprečno 158.314 prebivalcev brez vojakov. Od 9. do 15. t. m. se je rodilo 31 moških in 35 ženskih, vkupe 66 zakonskih in 11 nezakonskih, vkupe 77. Mrtvorojenih je bilo 6. Na leto se jih poprečno rodi 25-25 na vsacih 1000 prebivalcev. Umrlo jih je v rečeni dobi vkupe 90, namreč: 50 moškega in 40 ženskega spola, mej temi 19 do dobe 1 leta, 17 od 1—5 let, 10 od 6—20 let, 6 od 21—30 let, 1 od 31—40 let, 11 od 41—60 let, 23 od 61—80 let in 3 preko 80 let. — Letna umrljivost je 29.51 na 1000 prebivalcev. V istem tednu minolega leta jih je umrlo 104, torej 34.37 na 1000 prebivalcev.

Suša. Že mesec dni ni padla z neba kapljica dežja; od blizu in daleč prihajajo vesti o trajajoči suši. Občutljiva je pa osobito po bližnjem Krasu, kjer primanjkuje vode celo za piti. Trajajoče suho vreme slabo vpljiva tudi na zemljo. Setev se obnese slabo in seno je že sedaj znatno podraželo, kajti trave bode le malo, ako nam mili Bog ne pošlje zaželenega dežja.

Tovarna za lupljenje riža se osnuje v Trstu. V ta namen se osnuje družba na delnice pod imenom „Prva tržaška delniška družba za lupljenje riža“. Ministerstvo je že potrdilo pravila.

Za družino Svetozarja Hurabna Vajanskega, te slovaške žrtve madžarske seditosti, nabrali so Slovaki, živeči v Ameriki, 1000 gld.

Skrivnost. Preteklo soboto se je mnogo govorilo v tukajšnji sirotišnici o nekem človeškem izrodku (monstrum), katerega so bili prinesli v kapelico, da prestane svojih 48 ur, napreden ga pokopljejo. Truplo pravijo, da je bilo podobno človeku, a glava da je bila popolnoma pasja. Rodil se je izrodek mertev in kar je najbolj zanimivo, pravijo, da je prišel že z nekoliko zobčiči na svet. Zaradi družbinskih ozirov ostala je stvar v globoki tajnosti.

Umor in samomor. V Zagrebu je umoril 46letni krojač Blaž Franc umoril svojo ženo s sekirjo, potem pa se je obesil.

Ljubovna tragedija v Pragi. Veliko senzacijo je vzbudil v Pragi grozen umor in samomor. Udova Katinka Anger, posestnica velike kavarne na Prikopih, seznanila se je pred kratkim z vinskim agentom Aleksandrom Subotičem, umirovljenim stotnikom, ki stanuje pri svojem bratu na Vinohradih. Navzlic razliki starosti — ona bila je stara 51 let, on pa 37 — hotel je Subotič stopiti z udovo v zakon. Ker so ji pa sorodniki odgovarjali in je ona postala hladnejša proti Subotiču, prišlo je do katastrofe. Subotič prišel je k Angerjevi, ki je bila nekaj boleha in ležala v postelji in jo ustrelil, potem pa še samega sebe. Ko so prihiteli ljudje, so našli še oba živa, a pol ure pozneje bila sta mrtva.

Procesija tihotapcev. Iz Genfa v Švici poročajo: Na meji mej Francosko in Švico čudile so se francoske carinarske oblasti vedno naraščajočemu številu pogrebov, pomikajočih se s švicarskih tal

na Francosko. Mislili so, da so to Francuzje, ki so umrli v Švici, a so izrekli željo, da se njih trupla prepeljejo v domovino. Počasi so se premikali ti sprevodi z „cerkovnikom“ na čelu, kateremu sta sledila nosila križa in „župnik“. Krsta je bila na vozu, a za njo so žalostno stopali „žalujoči ostali“. Carinarski uradniki so pozdravljali spoštljivo sprevod. Ko pa je nekega dne „cerkovnik“ pred seboj zagledal celo četo finančnih paznikov, vrgel je naglo od sebe svojo dohovensko haljo ter zbežal. To pa je tako prestrašilo nosilca križu, da je tudi on zbežal, vrgši križ od sebe. No, in tema dvema so sledili potem urnih krač „duhoven“ in „žalujoči sorodniki“, tako, da je ubogi „mrlič“ ostal čisto sam na ulici. Ko se potem finančni pazniki odprli krsto, našli so v njej vse polno — tobaka, kojega se hoteli vtihotapiti na Francosko. Od tistega dne menda niso več tako pogosto umirali Francuzje, bivajoči v Švici.

246 čeških romarjev napolnilo se je v Rim. Mej njimi je več aristokratov in mnogo cerkvenih dostojanstvenikov. Vodnik jim je grof Zdenko Lubkovic.

Odvetnikov v Budimpešti je sedaj okolu 1000. To je pač izdatno število. Zanimivo bi bilo zvedeti, koliko je mej njimi židov, kajti gotovo jih je večina.

Svetovna razstava v Chicagu otvori se dne 1. maja. Na tej razstavi bode videti mnogo izdelkov v velikanskih merah. Tu bode najprvo orjaško plesišče, zgrajeno v obliki slona. Hrbet slonov bode se vpenjal 125 čevljev nad zemljo, pri glavi bode slon visok 200 čevljev. Z notranjim mehanizmom obračal bode ta slon svoje orjaško telo, mahal z repom, obračal oči ter majal z ušesi. In da bode vse popolno: tulil bode tudi grozno. V slonu bodeta dve nastropji, pri tleh plesišče in nad to jedilnica. Razsvitljen bode ves slon z električno lučjo. Stal pa bode 50.000 funtov sterlinov. — Tudi „sir“ bode videti na razstavi v teži 22.000 funtov.

Tudi na Rumunskem vršili so se te dni neredi. V Bukareštu spoprijeli so se ljudje s policaji in orožniki. Povod temu je dala neka prošnja industrijcev in obrtnikov do poslanske zbornice. V tej prošnji so protestovali proti zakonskemu načrtu o občinskih davkih, o kojem je razpravljala zbornica prej ta dan. Ranjenih jih je bilo mnogo mej občinstvom in redarji.

Most čez kanal. Zveza med Francosko in Angleško pod morjem ali pa nad morjem je še vedno na dnevnem redu, če ravno se ji angleški politiki trdovratno upirajo. Neka francoska družba je izdala projekt, kako bi se napravil most čez morski rokav, ki loči Angleško od kontinenta. Most bi ležal 61 metrov nad morskno gladino. Stebri bi stali 400 do 500 metrov narazen. Po noči bi bile na njih velikanske električne svetilnice, ki bi po svojem razvrščenju mornarjem tudi kazale številke stebra. Pri meglenem vremenu bi velikanska trobila naznanjala ladijam bližino stebrov. Dolžina mosta je proračunjena na 33.450 metrov; v morje je postavljenih 73 ogromnih stebrov, ki stoje deloma 51 metrov globoko v vodi. Nad morjem je zidanega stebra še 14 metrov, potem pa je konstrukcija železna. Krog stebrov je projektiran venec velikanskih skal, ki bi imel nalogo, steber varovati pred navali mor-

skih viharjev. Mostni stroški so proračunjeni na 818 milijonov frankov. No, če bodo Francozje pri eventualni zgradbi tega mostu tako gospodarili, kot pri panamskem kanalu, potem bo te 818 milijonov še premalo! —

Francoska in nemška žena. Znani italijanski človekoslovec profesor Montegazza piše o francoski ženi: Mačka in kača, palma in vijolica, je slaba in nežna na videz, a zajedno neustrašljiva in oborožena proti vplivom najhujega plamena ljubezni; polna je dražesti, a vender je trikrat žena in trikrat zadavljajoča. Mali impertinentni noseček, nežne črte telesa, prekrasna usta, delajo jo vredne obožavanja ter prespretno zapeljivko. Ljubeznjiva je, duhovita, nenadkriljivo koketna, naj bolj nezvesta in to iz istega vzroka kakor Italijanka. Ona je uplivneja nego Italijanka, ker je izredno simpatična in očarajoča. In tudi elastični, ognjeni jezik, s katerim govori, ima očarujočo milino in sladki zvok kakor da je ustvarjen nalašč za ženo. — Nasprotno pa je nemška žena malo gracijska v njenem gibanju in v oblikah telesa, sicer pa je krepka, da se lahko upira uplivom čustev in časa; plavi so jej lasje, plave oči in je bele barve na licu; ona je sposobnejša za trajno čustvovanje, nego-li za hipni ogenj; tako je organizovana, da je bolj žena, nego ljubimka, ter stoji bližje možu nego mnogo njenih evropskih sestra. Najvina je, dobra, marljiva in mnogo bolj izobrazena od ostalih žen, izvrstna gospodinja, dobra mati; velika prijateljica plesu in glasbi, ognjena v objemu ljubovnika, idejalna in fantastična; pripravljena je v vsikdar čuditi se in navduševati.

Krokarjeva osveta.

Humoreska. — Spisal Jadranski.

(Dalje.)

Bilo je necega poletnega večera po zdravi Mariji, ko je bil Krokar že postregel svojega osliča z debelo srčino krmo, ter potem truden dnevnega znoja legel v jasli, oblečen, kakor po navadi, ter sladko zaspal kakor dete, ki ima lahko vest pa nijedne skrbi, katera bi mu kalila mirno spanje. Spal je Krokar in poleg njega je osliček grudil krmo, včasih nekoliko zapihal, tu pa tam nekoliko postal pa vlekel na ušesa, ker je slišal smrčati poleg sebe svojega gospodarja.

Zdaj pa zdaj se je uboga živalica tudi nekoliko zamislila pa nekoliko prenehala gruditi pusto krmo.

Morda je mislilo pri sebi, v čem da se je moralo pregrešiti, da mu je odmenjena tako britka usoda. Ves božji dan mora vlačiti bremena, pa ga le vender zaničujejo; ubogljivo in pokorno je do skrajnosti, pa vender niso zadovoljni žnjim in ga vedno huje oblagajo; zadostuje mu pičla krma, previdno je v hoji in obnašanju, nobenemu ne dela nadlege, pa ga vender le primerjajo budalom. Uboga žival, zakaj se nisi zvalila rajši kot dična in svobodna cebra, ali pa kot ponosni šarec, pa bi se ti godila bolje nego tvojemu lastnemu gospodarju. In vender si ti še srečna žival ki ti je vsaj eden naklonjen, t. j. Krokar, tvoj lastnik, a poglej nekoliko na svoje sobrate in tolaži se z njihovo nesrečo! — Tako je morda premišljevala uboga žival svojo osodo, ko je Krokar že trdo spal, glasno smrčal in imel divne sanje. — Sanjal pa je ravno o svojem osliču. Zdelo se mu je, da vidi pred seboj svojega Kejšeka (tako je Krokar nazival svojega osliča) pa da jaše na njem dohtar Cucek; zavrela mu je kri, ko je to videl v živih sanjah, pa je vskriknil: Kejšek hop? hop!! — in glej: razumel ga je Kejšek, stisnil glavo ob prvi nogi, poskočil kviško s poslednjima nogama, in plosk! ležal je dohtar Cucek v blatu, moleč vse štiri od sebe. — Ha-ha-ha-ha — grohotal se je Krokar v

sanjah od veselja in radosti, — pa še se je razlegalo po hlevu votlo krohotanje spečega Krokarja — Kejšek je še zatrobil vmes — in glej čuda: nekdo zgrabi Krokarja za nos, ter ga strese tako močno, da se izdere iz sna in zbudi. Pomenca si nekoliko zaspane oči, pogleda kvišku, pa vidi pred seboj neko možko podobo. Kdo je bil? Dohtar Cucek sam, živ, kakor ga je nesreča sama postavila na svet. — Pst! pst! šepetal je tihoma dohtar Cucek ter iznenadil svojim prihodom Krokarja tako, da ni mogel verjeti sam svojim očem, kako je mogoče, da se je zvitil Cucek vjel v mišnico tako lahko pa tako nepričakovano. Najbrže je Krokar že naprej uganil dohtarjeve namene, zatoraj se ni dosti pomišljeval, ampak izkobacal se je iz jasli, postavil se na noge in pričakoval, da pride sam dohtar Cucek na dan svojimi nameni. No Krokar, prične dohtar Cucek hinavskim glasom: „Si-li še kaj jezen na-me? Glej prišel sem ponoči k tebi prosit te odpuščenja. — Pozabi, kar je bilo med nama — pravda je pravda — jaz sem bil le zastopnik tožiteljev, a zdaj nisem več. — „Kaj bi pa prav za prav radi? — pretrga mu Krokar besedo. — „Ej nič, odgovori mu smehljaje dohtar Cucek, seživa si v roki, pa bodiva prijatelja, drugega nič! — Pri tej priči začne stiskati Krokarju žuljavo roko, jame ga objemati, poljublja, da se je Krokar kar sramoval samega sebe. Oj nesramna drznost naših nasprotnikov, zaničevanja vredna hinavščina! Kako globoko se ponižuješ in zakaj vse to? Le za nekoliko dima napuhnjene slavočepja! — Tedaj smo ti dobri, ko nas imaš uporabiti za svoje orožje, tedaj smo tvoji prijatelji, tedaj priznavaš potuhnjenec, da smo tudi mi na svojih lastnih tleh; a drugi pot porečeš, da smo le tvoji gosti, a morda še toliko nam ne priznaš. Ne, ne, sužnji tvoji porečeš da smo! — Hujskal bi po pasje proti nam, in izlival svoj strup na narodnost našo, in teptal bi vandalično svete naše pravice. — Tako je mislil Krokar pri sebi, napreden je še dohtar Cucek razkril svoje skrivne želje.

„Veš Krokar — jeolja dohtar Cucek — pravijo, da si ti v tej občini na dobrem glasu, pa da imaš veliko upliva nu volilce“. — „Vem, kam pes tačo mol“, odgovoril je Krokar pri sebi pa mislil: Zdaj ga imam ptička! — No, potem sta prešla na bodoče volitve in dohtar Cucek se je v svojem govoru sukal po raznih ovinkih okrog tega predmeta, kakor maček okoli ocvrte ribe, — naposled pa je zajeljal svojo željo, namreč: da bi ne imel nič zoper to, ako bi ga volili v mestni zbor!

Krokarju so se kar zasvetile oči od nekakega hrepenenja in srce mu je poskakovalo od veselja. . . . a dohtar Cucek, ki si ni pričakoval takega navdušenja in ga ni umel, začel se je širokoustiti svojimi obljubami. „Hvaležen ti bodem do smrti,“ dejal je Krokarju. „Nikoli te ne pozabim, gospod moraš postati, gospod — konja ti vkupim, kaj se bodeš mučil s tem — le osletom!“ Ali o joj! da bi ne bil nikdar izrazil te besede, koliko bolje zanj! — Stal je ravno blizu poslednjih osličevih nog. — Krokar čuvši kako zaničljivo se je dohtar Cucek izrazil o delavnem in potrpežljivem njegovem Kejšeku, spomnil se je na svoje sanje in vskriknil hop! hop! in glej ubogljivi Kejšek kakor na gospodarjev ukaz, vrgel je od sebe kopita, krepko si jih otesel ob dohtarjev trebuh in strbunk! telebil je Cucek ob tla, kakor da ga je kdo tresčil iz neba. — Strbunkov ropot zbudil je Krokarjevo majko, katera je vstala naglo in pritekla gledati kaj se tu godi. Zazrši ubozega Cucka ležečega na tleh, hitela je po jesiha, da mu ga podtakne pod nos, da je zopet prišel k zavesti in se pobral sklonivši se po konci. — A Kejšekova kopita nista ga osramotila, da bi bil odatopil od svoje nevarne namere. Smola! si je mislil ali korajža velja! —

Dej! silil je Krokarja, dej! skličil volilce; dam ti, kolikor hočeš! A ker se je Krokar branil denarja, segel je dohtar Cucek v žep ter privlekel iz njega svojo možnjo in jo po sili vtaknil Krokarju v nedrije. Zastonj se je Krokar otesal, zastonj mu je vračal možnjo, zastonj mu jo je bacnil pred noge. Zopet jo je dohtar Cucek pobral ter zopet jo posilil Krokarju. Tako dolgo sta si jeden drugemu metala ono možnjo, dokler jo je moral Krokar, hočeš nočeš, obdržati. Pa sklicati volilce in priporočati jim dohtarja Cucka, to je bilo še hujše, da, za Krokarja neznosno. Kot poštenjak se je Krokar odkritosrčno odrezal in dejal, da to naj si le dohtar Cucek iz glave izbije. Posebno, ker je že dobil zadoščenje po svojem Kejšeku, ohladilo se mu je bilo nekoliko po osveti hrepeneče srce. Plemenitim značajem pade navadno orožje iz rok, ko vidijo razoroženega in oslabljenega svojega nasprotnika, in nečejo ga popolnoma uničiti.

Jaz imenujem to slabost, ker se večkrat zgodi, da plemenitost srcà beguna osrči, da se s podvojeno močjo vrže na velikodušnika in ga iz hvaležnosti včasih pogoltne. — Menda je bil dohtar Cucek uganil, da spada Krokar k takim plemenitim značajem, ko se je jel rotiti in prisegati, da hoče storiti konec svojemu življenju, ako ga Krokar ne usliši in ga ne predstavi volilcem. No, naposled si pa Krokar v zadregi izmislil neko prav dobro. Na videz omešan in prepričan dé dohtarju Cuceku, naj se napoti v Živčevo gostilno in naj ga tam počaka, pa da hoče sam medtem skupaj zobnati volilce. Vesel se je napotil tja dohtar Cucek in zvest si je bil že svoje zmage.

(Dalje prib.)

Smešnice.

Angležka vztrajnost.

Neki Anglež vstvaril si je v svoji domoščiji žensko, kakoršna bi morala biti, da bi ji mogel ljubiti. Popotoval je dolgo let po širokem svetu za svojim nepoznanim idealom. Prišel je v mesto N. in tam necega dne srečal na ulici divno gospo, katera je popolnoma odgovarjala njegovemu uzoru. Vstavil jo je ter brezobzirno jej povedal, da jo ljubi. — Oprostite gospod! Zmotili ste se — jaz vas ne poznam — nikoli še vas nisem videla — izgovarjala se je gospa v zadregi. A Anglež jej je odkritosrčno odgovoril, da to nič ne dè, kajti on je dobro pozna, ker jo nosi že 15 let v svoji glavi. — Oprostite gospod, zmotili ste se, jaz sem poročena — ugovarjala je gospa. — Dobro! pravi razburjen Anglež — potem pa dovolite, da pozovem vašega soproga na dvoboj, ker mi je oskrnil moj ideal!

Zagonetke.

Kaka razlika je med lenuhom in vratolomcem?

Lenuh ždi in čaka, dokler mu sila ne zavije vrata, a vratolomec si v sili rajši sam zlomi vrat. —

Kaka razlika je med bedakom in vrtoglavecem?

Kar bedak izmislji, to izkoristi vrtoglavec za se in povzdigne na najvišjo stopinjo.

Narodno-gospodarske zadeve.

Sredstvo proti rji na železu. Ako so železni predmeti izpostavljeni značnemu upljivu, poprime se jih kmalu rja ter se polagoma poškodejejo. Osobito orodji in železu na vrtu in v vlažnih prostorih mnogo rja škodi. Da temu opomoreš, je neki dobro sredstvo sledeče, koje pa moreš rabiti samo pri majhnih stvarih n. pr. žeblih. Predno jih rabiš razbeli jih v ognju ter na to vrele postavi jih v hladno laneno olje. Enakih žebeljev se rja ne prime.

Bolezen na česnjah. Na česnjah in marelicah se večkrat pokaže neka bolezen,

ki je tem drevesom jako škodljiva. Kedar je namreč drevo lepo ocvetelo, cvetje polagoma ovne ter odpada; v kratkem jame odpadati tudi perje in v kratkem času pokaže drevo žalostno podobo. Čestokrat se prigodi, da je v 14 dneh popolnoma golo. To bolezen povzročuje neka gljivica. Najboljše sredstvo je, da se ovelo in posušelo cvetje in perje koj iz začetka pridno obira in zažiga.

Društvena krčma

Rojanskega posojilnega in konsumnega društva, poprej Pertotova, priporoča se najtopleje slavnemu občinstvu. Točijo se vedno izborna domača okoličanska vina. Cl.

Franca Potočnika gostilna

„Andemo de Franz“ v ulici Ireneo se priporoča slavnemu občinstvu Točijo izborna vina in ima dobro kuhinjo Cl.

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghega domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske poštarne tiskanje. Cl.

Gostilna „Alla Vittoria“

Petra Muscheka, v ulici Sorgente (Via Torrente št. 30) točijo izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenočišča neverjetno v ceno. Cl.

Martin Krže, Piazza S. Giovanni, št. 1 trgovina z mnogovrstnim lesenim, železnim in lončnim kuhinjskim orodjem, pletenino itd. itd. Cl.

Gostilna „Alla città di Graz“ Via Gep-poleg kavarne „Universo“ priporoča se Slovincem v mestu in na deželi. — Točijo se izvrstna vina, in je izvrstna tudi kuhinja — Gostilna je odprta do polnoči. Z odličnim spoštovanjem Cl. JAKOB KUMAR

Pivarna Lavrenčič via Rossetti (nasproti lekarni E. Leitenburg) priporočuje svoja izborna isterska vina čistim družinam po najnižji ceni 28 kr. liter v stanovanje postavljen; naročila pod 28 litrov se ne sprejmejo. — Čistim gostom se priporoča tudi izvrstno pivo in izborna kuhinja ter dobra isterska kapljica.

B. Modic in Grebenc, na voglu Via St. Giovanni in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončnega in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

Gostilna „Pri lepem ogledu“

(„Gregorju“) pri sv. Alojziju (Chiadino, po ulici Farneto naprej) točijo izvrstno domače črno in belo vino ter pivo prve kakovosti, kakor tudi ima točno kuhinjo. Črno vino se točijo po 32 in belo po 36 kr. liter. Priporočaje se sl. občinstvu za obilen obisk, beleži udani Gregor Čehovin, gostilničar. 26-6

Prodajalnica i zaloga jestvin

„Rojanskega posojilnega in konsumnega društva“, vpisane zadruge z omejenim poročivom v ulici Belvedere št. 3., bogato založena z jedilnim blagom razne vrste in po nizkih cenah se priporoča kupovalcem v Trstu in iz dežele. 67--104

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“

v ulici „Caserma“, glavni shajališči tržaških Slovincov vseh stanov. Na razpolago časopisi v raznih slovanskih jezikih. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Šorli, kavarnar. Cl.

Gostilna „Štoka“, staroznana pod imenom „Belladonna“, nom „Belladonna“, poleg kavarne „Fabris“, priporoča se Slovincem v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako mešanom, kakor na deželo. Cl.

Josip Kocjančič, Via Barriera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl.

Antonijeta Drenik, Via Piccolomini

številka 2, se priporoča tržaški slovenski gospodi za vsako vrstna dela, spadajoča v stroko šivilje, po najnovjši pariški in dunajski modi. Zagotavlja točno postrežbo v popolno zadovoljnost in po nizkih cenah. 42-52

Mlekarna Frana Gržine

iz St. Petra na Notranjskem (Via Campanille v hiši Jakoba Brunnerja št. 5 (Piazza Ponterosso). Po dvakrat na dan frišno opresno mleko po 12 kr. liter neposredno iz St. Petra, sveža (frišna) smotana.

Gostilna „Alla Città di Vienna“

Piazza Caserma št. 2. (zraven Tiskarne Dolene) prodaja najboljša kraška in isterskega vina I. kakovosti in graško pivo. Izborna kuhinja, sprejemlje naročila tudi za kosila in večerje. Imenovana vina morejo dobiti tudi družine na dom, in sicer ne izpod 28 litrov, po nastopni ceni: Teran iz Auberja po 42 kr. in najboljša isterska vina po 28 kr. liter. — Za obila naročila se priporoča Anton Brovedani, 26-7